

● În acest număr ● În
paginile ● În acest nu
măr ● 2-3 ● În
pagi nile
● În acest număr ● În
paginile ● În acest

NOI ȘI COPIII

TREI NOPTI

Anchetă realizată de
MIOARA CREMENE
Fișe de roman
de FĂNUȘ NEAGU

IN CELELALTE PAGINI:

- În conflict cu...
- Concursul nostru „Cunoașteți această imagine?”
- Revista presei științifice
- Fluxul și refluxul litoralului
- Informații
- Sport

Proletari din toate țările, uniți-vă!

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXII SERIA II,
NR. 5305

6 PAGINI - 25 BANI

JOI
9 Iunie 1966

În curînd,
în paginile
ziarului
rezultatele
unei anchete
pe tema:
Ce oferă ca-
sele de modă,
ce contractează co-
merțul, CE SE
POARTĂ,
CE DORESC
TINERII

INVITAȚIE LA O DISCUȚIE

DESPRE PERFEȚIUNE

Cu vreo șase ani în urmă am primit o scrisoare din partea unui tînr din Teocul prin care acesta cerea o părere în privința unui „plan de acțiune” pe care și-l întocmise pentru „tot restul vieții”. Tînrul respectiv, în vîrstă de 21 de ani, spunea la începutul scrisorii: „Încă de cînd eram pionier am început să-mi formez o părere personală despre lumea înconjurătoare. Și chiar de atunci m-am gîndit serios la ideea de a mă lăsa ca un om perfect. La vîrstă oarecîndă am stabilit un program foarte precis, pentru tot restul vieții, asupra căruia vă cer părerea dumneavoastră”. La scrisoarea primită eu am anexat cîndva o listă de literatură, „planul de acțiune”. Ce cuprindea acest plan?

de ION BĂIEȘU

În primul rînd, tînrul își propunea să aibă o comportare morală sobră și exemplară să muncească ireproșabil la serviciu; să învețe patru limbi străine; să facă tot ce-i stă în putință pentru a avea o sănătate fizică deplină. „Credeți că la cînd toate acestea, ne întrebă el, voi deveni un om perfect?”

Bineînțeles, e și diiții și riscant să dai un răspuns categoric la o astfel de întrebare. În primul rînd cine ș-ar încu-ma să stabilească condiția exactă a omului perfect, al căd regulile la care trebuie să se supună un astfel de om? În al doilea rînd, o conduită morală per-

(Continuare în pag. a V-a)

Cuvîntul beneficiarilor:

ATENȚIE
LA

CALITATEA OTELULUI

„Industria noastră metalurgică are datoria să lărgească sortimentele de oțeluri, să realizeze oțeluri aliate de calitate superioară, care condiționează în mare măsură performanțele tehnice ale mașinilor și utilajelor.”

(Din cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu la Consfătuirea pe țară a constructorilor de mașini).

Alături de oțelăriile „Martin” cu cuptoarele lor uniașe, oțelăria electrică a Combinatului siderurgic Hunedoara pare minuscule. Apropo că nu depășește proporțiile unui laborator. În „eprobetele” sale însă, de 5-20 de tone, se realizează circa 60 la sută din producția noastră de oțeluri aliate. Industria constructoare de mașini este beneficiarul principal al numeroaselor mărci și sortimente de oțel produse aici.

În decursul ultimilor ani — paralel cu sporirea sarcinilor a crescut productivitatea muncii și varietatea de mărci asigurate, calitatea metalului.

Importante succese s-au obținut la unii indicatori și în anul acesta. Pe primele cinci luni s-au elaborat peste plan aproape 600 de tone de oțel aliat, s-au îndeplinit prevederile pe sortimente, au fost însușite noi mărci de oțeluri silicioase, anticorrosive, refractare.

Cu toate acestea, nici furnizorii și nici beneficiarii metalului topit în oțelăria electrică nu au motive să fie deplin mulțumiți. Principalul indicator, calitatea, nu a fost îndeplinit. În comparație cu anul trecut, acum se elaborează oțel mai bun, dar și pretențiile sînt mult sporite. În lunile parcurse din 1966, procentul de rebut încă nu se încadrează în limitele admise prin normative.

În cea mai mare parte a-

ceaștă situație este determinată de nerepectarea riguroasă a disciplinei tehnologice, a programului de elaborare. Unele șarje, după cum se constată la controlul tehnic de calitate, sînt evacuate prea reci, altele prea calde, oxidate sau dezoxidate în-correct. Unele aspecte ale calității oțelului furnizat de oțelăria electrică au fost criticate și la recenta Consfătuire pe țară a constructorilor de mașini.

— Ce măsuri au fost luate pentru înlăturarea neajunsurilor? I-am întrebat pe tovarășul inginer Adrian Popovici, șeful oțelăriei electrice.

— Am stabilit pentru topitori cîteva măsuri de mare utilitate: în timpul elaborării, temperatura șarjei să se măsoare de mai multe ori cu termocuplul de imersiune și în același timp să se controleze de cel puțin două ori prin metoda probelor la placa de fontă; am prevăzut șase pîni la zece analize chimice de laborator pe șarjă pentru a asigura compoziția corespu-zătoare a sortimentului programat. În vederea turnării lor corecte, am dispus să nu se execute nici o turnare înainte de a se controla și remedia eventuale deficiențe semnalate la montarea ansamblului. În același scop, au fost întocmite și puse la dispoziția primilor topitori și maștrilor programe-orar de turnare pe mărci și sortimente.

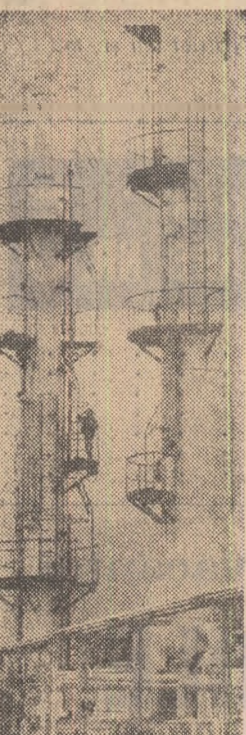
ROMULUS LAL

(Continuare în pag. a V-a)

Fiecare șarjă — o creație

(Ion Prodan prim-topitor la oțelăria nr. 2 a Combinatului siderurgic Hunedoara)
Foto: ION CUCU

Verticală (vedere parțială a Combinatului chimic Victoria)

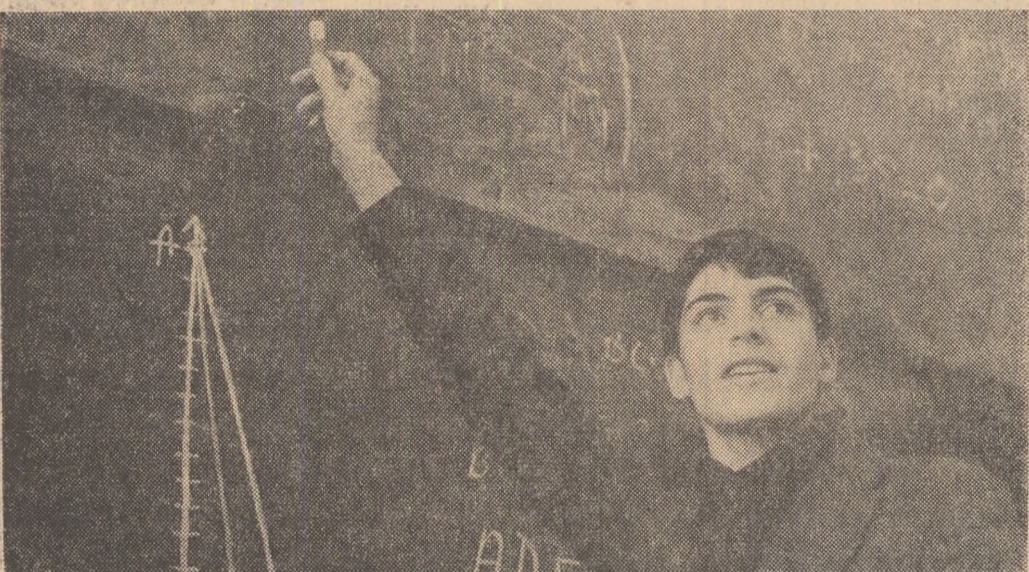
Foto: AGERPRES

EXTINDEREA
FABRICII
DE CIMENT
DIN BIRSEȘTI

Între în funcțiune la începutul acestui an, Fabrica de ciment din Birsești — Ig. Jiu a devenit de pe acum unul din principalii furnizori de ciment ai sanierelor de construcții din țara noastră. În timp ce primele trei linii tehnologice se apropie de atingerea parametrilor proiectați, ce prevăd 900 000 de tone de ciment anual, pe șantier continuă lucrările de extindere stabilite pentru etapa a doua, la sfîrșitul căreia fabrica va avea o capacitate de două milioane tone anual.

În cadrul acestor lucrări, care se desfășoară cu un avans de aproape 20 de zile față de grafice, au fost terminate unele obiective.

EXAMENELE STUDENȚEȘTI

Primirea de către tovarășul
Nicolae Ceaușescu
a ambasadorului R. P. Albania

Miercuri, 8 Iunie 1966, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a primit în audiență de prezentare pe Josif Pogace, ambasador extraordinar și plenipotențiar al R. P. Albania la București.

La primire a participat Vlad Vasile, membru supleant al C.C. al P.C.R., șeful Secției Relațiilor Externe a C.C. al P.C.R.

Cu acest prilej a avut loc o discuție prietenească.

(Agerpres)

Nou tip
de electrocompresor

Constructorii de mașini din țara noastră au conceput un tip nou de compresor transportabil, cu acționare electrică, destinat alimentării cu aer comprimat a diferitelor utilaje și instalații aflate în producție în uzine, pe șantiere etc. Electrocompresorul E. C.-5 are un debit de 4,5-5 mc/minut și o presiune de 8 kg forță pe centimetru pătrat.

— grădini!

Tot ce s-a construit aici: universitatea și complexul

(Agerpres)

POPASURI TURISTICE

„MÎNDRĂ ȚARĂ E BANATUL...”

I

Timișoara — orașul rozelor!
Să vii în luna florilor — mă invită, cu mîndrie, timișoreni. Invitația pe care mi-au făcut-o, v-o adresez, la rîndu-mi. Mergeți, să vedeți incendiiile florale — roșul de flacără al trandafirilor.

De-a lungul Begăi se desfășoară grădini. Pe sute de hectare (600, după unele statistici noi) înfloresc anotimpurile, albesc majestuos platani, se leagăna sălcile, unduie verdele cald al terbil. Orașul — grădini!

Tot ce s-a construit aici: universitatea și complexul

de FLORENȚA ALBU

de cămine studențești, teatrul în aer liber și cartierele noi, uzinele moderne și monumentele pietelor vaste, se încadrează în această armonie de linii, de spații verzi, de lumină.

De cum cobori în Gara de sud, te întâmpină panorama orașului nou. În zădar ai încerca să reconstitui cealaltă panoramă a cetății, așa cum o înfățișează o stampă de prin secolul al XVII-lea, cu turnurile ei ascuțite, ale bisericilor, cu întîrțurile zidurilor — creneluri și cazemate, înconjurată de mlaștini. Era orașul despre care un că-

lător străin spunea că arată „ca o mare broască țestoasă ce șade culcată pe apă”, orașul vechi, pomenit în documente, încă de prin anul 1265.

Și, urmărindu-i istoria, trebuie să-nvii, în amurgul care pare că aprinde cetea, rugul din vreme, pe care a fost martirizat Gheorghe Doja, în anul de nesupunere 1514. Și-n jurul Castelului lui Iancu de Huniadi, să chemi cei 164 de ani ai cetății, petrecuți sub jugul semilunei...

Aici, ca pretutindeni, istoria a însemnat, cu sînge, pămîntul și zidurile, pietrele și pecetea documentelor vechi.

Aici, unde clasa munci-

IMPERATIVE
ÎN AGRICULTURĂ

Pregătirea secerișului

După zilele capricioase din luna mai și începutul lui Iunie, vara începe să intre în drepturile sale. Căldura și lumina soarelui împlinesc boabele și nu peste multă vreme spicele vor începe să se îngălbenească. Sînt semne sigure că secerișul e aproape, mai ales, la sourile cu coacerea timpurie. Recolta va trebui strînsă la timp și fără pierderi! În multe S.M.L., gospodării de stat și cooperative agricole pregătirile sînt terminate; în alte unități se fac ultimele rețușuri. Sînt însă și rămăneri în urmă care impun rezolvări urgente.

(Continuare în pag. a V-a)

toare a scris glorioase pagini de luptă, nenumăratele greve, prin eroii ei care s-au jertfit de-a lungul deceniilor de asuprire capitalistă. Din coșul focului care-a încoronat fruntea lui Doja, din singele eroilor clasici muncitore, au înflorit trandafirii orașului.

Veniți să-i vedeți, să descifrați istoria și roșul lor de flacură, viu!

Poposiți într-o zi în orașul de pe Bega, faceți cunoștință cu marile lui uzine — Uzinele mecanice, „Victoria”, „Tehnometal” sau „Electromotor”. O plimbare cu vaporul pe canalul Bega vă va dezvălui frumusețea orașului sub arcurile de triumf vegetale care-i întovărășesc uriașele artere. Nu uitați — în luna florilor trebuie văzută Timișoara — orașul rozelor, orașul grădini!

Si dacă ai să urmezi acest meridian al florilor, ai să
(Continuare în pag. a II-a)

Culesul eișezilor la G. A. S. Butea

Foto: AGERPRES

în conflict cu...

RECLAMAȚIE LA... RECLAME

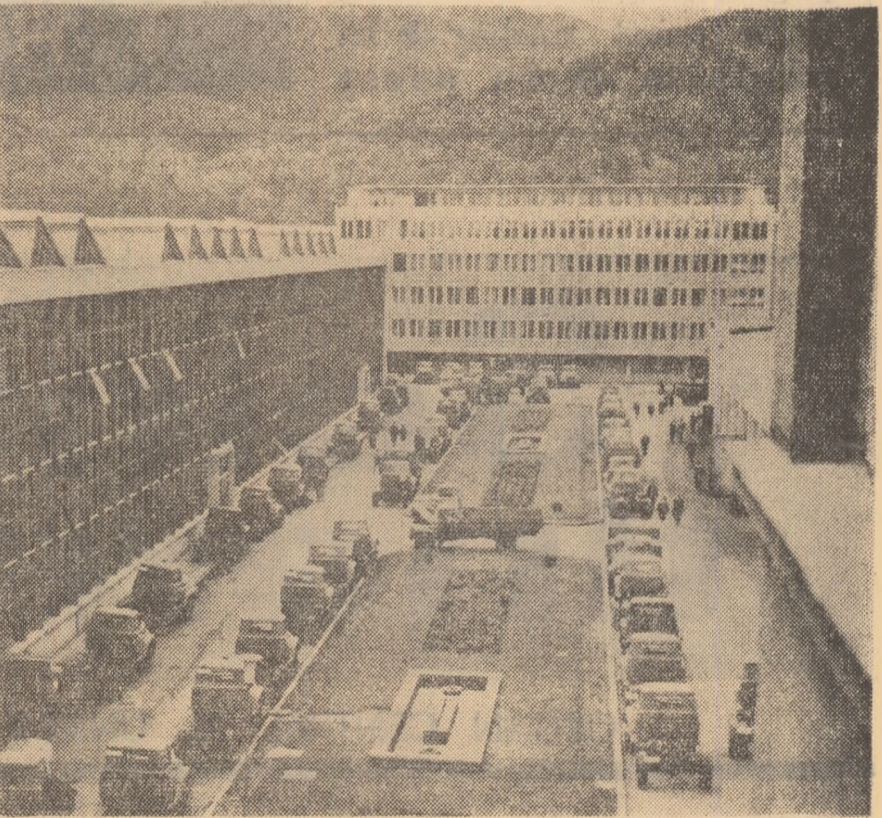
Nu s'plimbăref, dar desori pornesc pe marile artere ale orașului, și de fiecare dată mă opresc în fața magazinelor, admir produsele expuse, și, bineînțeles, modul în care sunt expuse. Seara, în orele libere, îmi place să colind bulevardele scâldate în lumina reclamelor de neon. Sint convins că nu numai eu procedez așa. Dovedea cea mai elocventă e furnicarul de trecători care populează străzile principale ale orașelor mici sau mari din toată țara. Imposibil ca acești oameni să nu admire o vitrină aranjată cu gust, să nu rețină o reclamă, un anunț care spune ceva și tot atât de imposibil e să nu-i puñează în suflet atunci când citeșc niște anunțuri, reclame ca cele despre care vom vorbi mai jos. O dovadă în plus: mulți dintre corespondenții noștri ne-au scris pe această temă. Privind rafturile magazinului Industrii locale din Calea Griviței nr. 138 ești pus în mare încurcătură. Să se fi schimbat chiar atât moda, încit în loc de basmale să se poarte pe cap... plăpumi pentru copii? Bonetele pentru copii să fie cumva... basmale? La fețele de masă li se spune cumva și... pijamale? Rafturile sînt foarte frumoase, iar deasupra lor cite o reclamă care te înștăntă ce e mai jos. Dar nimic nu e așezat la locul lui. În raftul pe care scrie umbrele se gășesc... rate din material plastic, unde scrie damigene se gășesc sfori, în locul olăriei aști tot șfori și așa mai departe. Afară, privind vitrina „Articole de uz casnic”, am aflat niște lucruri „uimătoare”. Azi

abia m-am dumerit că aceea cu care mîininc de la vîrsta de șase luni se cheamă lingură. Obiectului acela cu patru coarne îi spune furculiță. Și așa mai departe, sute de obiecte pe care le cunosc și copiii au cite o etichetă pe care e scris numele respectiv, iar vitrina, cu atîtea cartoane arată ca o... paparudă. Nu departe de magazinul cu pricina se aști o librărie. Salariții de aici au vrut cu orice chip să fie originali. Măiestria lor constă în modul cum au aranjat reclame „Cadouri pentru copii”. Sus au scris: Cad, iar mai jos... ouri pentru copii. Acest mod „inedit” de a face reclamă nu reflectă altceva decit o banală lenie de a gîndi. Bunicul meu o să fie fericit cînd o să citească rîndurile ce urmează. Dintr-un accident stupid s-a ales cu puñină... cocoadă. A umblat pe la toți medicii, dar fără nici un folos. Nu a știut el că îl pot lecu... croitorii. Da, croitorii de la cooperativa din Calea Dorobanți nr. 146, care au pus în vitrină următorul anunț: „Execuțăm, calcături, reparații, transformări pentru bărbați, femei și copii”. Deci, bărbați, femei și copii dacă vreți să vă transformați, adresați-vă cooperativei susmenționate. Mai dăunător am fost la Craiova. Am știut cu tot dinadinsul să om o amintire din acest oraș. Am intrat într-un atelier de pe str. Al. I. Cuza pe a cărui firmă citisem „Foto și sport”.

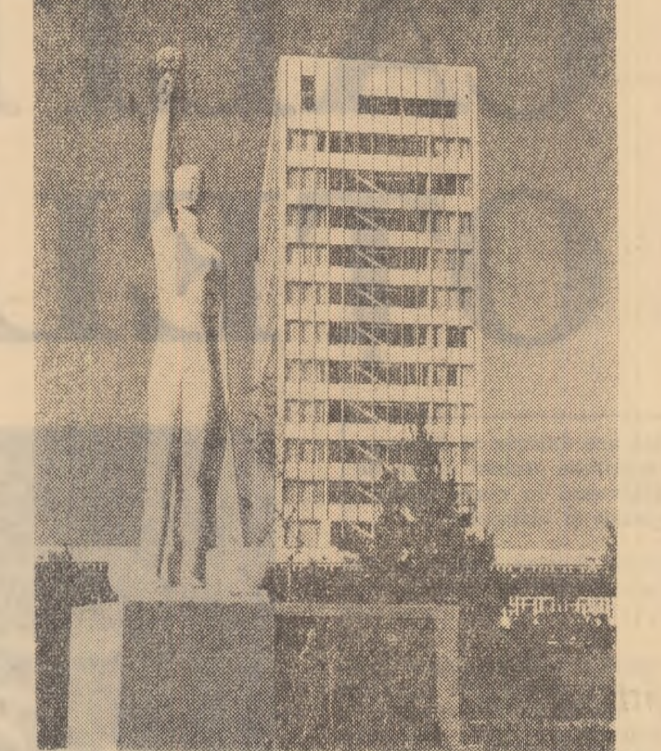
Intrasem într-un atelier de auto-moto. Vă jur însă că pe jirmă așa scrie: „Foto și sport”. De azi dimineață mă străduiesc să înțeleg un anunț văzut la magazinul de încălțăminte „Modern” din Tg. Mureș. Acesta sună cam așa: „Așem pantofi țefe box tip bovină și tip porcînă”. Celor care au scris acest anunț, le dau un sfat: ce să aștiți ce e bozul întrebăți... un cîșmar. Nu-i rușine să întrebă cînd nu știi ceva, ci e mai rușinos să scrii o asemenea bazaconie. Mai sînt și din cei care, în reclamă, fac economie de cuvinte sau mai bine-zis în loc de unul întreg scriu numai jumătate. La Alimentara 234 din Tg. Mureș am citit: „Cons. carne și pește”, „Cons. fructe și legume”. Ce-o fi însemnînd cons.? Poate consumații, constatații, conserve, consoane, constelație, conservați. Greu de ghicit. Îi invit pe tovarășii de aici să... cons. dacă le convine ce am scris despre dînșii. Să nu mai vorbim de reclamele luminoase de la care lipsesc litere și se înțeleg uneori cu totul altceva. Din acestea se înțîlesc, din păcate, în multe orașe. Aceștea ar fi cîteva din o-munșurile, reclamele cu... muzică, pe care am fi bucuroși să nu le mai înfîinim. Decit așa, mai bine ne descurcăm singuri. Și acum alerg, deoarece la cofetăria din colț au sosit prăjiturile mele preferate. Cum le cheamă? „Ora 12” (nu specifică dacă ziua sau noaptea). Cred că noaptea, deoarece asemenea idee nu-ți poate veni decit în somn... GH. NEAGU (după scrisorile trimise de Carol Bora, R. Popescu, Fl. Ţaga, Vasile Grădinaru și Luca Găman)

Concursul nostru Cunoașteți această imagine?

Reamintim cititorilor noștri că pentru a participa la concurs vor trebui să recunoască locul unde au fost realizate imaginile, ce reprezintă ele concret, iar pe cel mult o pagină de manuscris — pentru fiecare din fotografiile — să expună lucrurile pe care le consideră esențiale pentru istoricul, precum și pentru dezvoltarea actuală a orașului sau localităților respective. Răspunsurile nu se vor lua în considerare dacă nu vor fi însoțite de cuponul de participare corespunzător imaginilor.

Din halele acestei uzine pornesc anual pe șoselele patriei mii și mii de cai putere

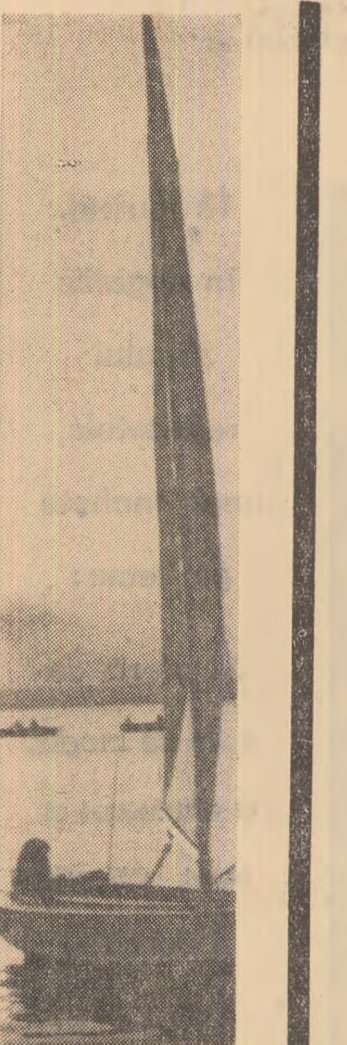
Imaginea alăturată este luată dintr-un oraș cărălia în mod curent i se atribuie și numele unei bijuterii

„Scinteia tineretului” CUPON DE PARTICIPARE NR. 5. Includes a form with fields for name, profession, region, district, commune, and street.

Avanpremiera vacanței FLUXURILE ȘI REFLUXURILE LITORALULUI

Tabăra de la Năvodari e mai încăpătoare și mai frumoasă ca oricînd. După vacanța trecută, după ce pensionarii l-au luat imediat constructorii de la T.C.E.H. care au stricat și puțurile existente. Tabăra de la Costinești rămîne de făcut în continuare zugrăvitul, curățenia, trebuie amenajate exterioarele, iar timpul e foarte scurt. Biblioteca de la umbrele tabăra a rămas la fel ca anul trecut, netriată, neinventariată, nelimpă. (Biblioteca de la tabăra Schitu n-a primit cărți noi nici anul trecut). În același stadiu se aști și terenurile de sport care n-au fost amenajate. Mai semnalăm, în sfîrșit, o situație a cărei rezolvare nu și-o asumăm nimeni: secția de învățămînt pretinde că pe ea n-o privește tabăra, fiind în afara ei, sfatul popular comunal o exclude din capul locului sub pretext că nu-i interesează. Este vorba de amenajarea drumurilor de acces în cele două tabere și îndeosebi la cea de la Costinești. Oare își va asuma cineva răspunderea pentru amenajarea lor?

Si acum citeva sugestii și cerințe, reclamate de directorii taberelor de pe litoral. În toate taberele au fost făcute contractele necesare pentru asigurarea cu alimente, zarzavaturi și alte produse. La aprovizionarea cu produse alimentare și coloniale se produce o anomalie. Delegații taberelor se prezintă la magazinul alimentar din Constanța, acesta le dă un aviz către I.C.R.A., care-i trimite din nou la Alimentara pentru facturare, de unde delegații taberelor se întorc iar la I.C.R.A. pentru a ridica alimentele. Se fac patru drumuri cînd ar putea să se facă unul singur, se pierde timp imens, se fac formalități inutile și se plătesc alimentele la pret de amănunt cînd ele, de fapt, ar trebui să se plătească la pret de mic gros. Tîinud seama că nevoile taberelor de la Năvodari sînt duble față de anul trecut și nu există mijloace de transport proprii ar fi drept ca Trustul de panificație să asigure zilnic transportul pîinii la Năvodari așa cum se asigură și aprovizionarea magazinelor respective din localitate. Si încă o problemă de interes general pentru toate taberele: Ministerul Învățămîntului ar trebui să asigure dacă nu prin dotare cel puțin prin dețasare de la școlile din oraș sau din alte localități autobuze necesare pentru tabere care să asigure pentru fiecare serie excursiile la monumentele și punctele turistice din regiune, drumetie și turul litoralului astfel încit vacanța la mare să fie un prilej pentru elevi de cunoaștere a frumuseților litoralului, a monumentelor antice ale Dobrogei, a marilor realizări ale socialismului în acest colț de țară. GEORGE MIHĂESCU

Pe Lacul Siutghiol Foto: PL. ŢAGA

AȘEZARE DACICĂ

Cu prilejul unor lucrări de hidroameliorații făcute în comuna Cerit, raionul Bălăești, au fost descoperite urmele unei așezări dacice. Săpăturile efectuate ulterior au scos în iveală o serie de fragmente ceramice, care atestă existența pe aceste meleaguri a civilizației strămoșilor noștri. Specialiștii Muzeului regional au ajuns la concluzia că așezarea respectivă este prima de acest fel din zona de sud-vest a Olteniei.

Descifrînd tainele chimiei Foto: O. PLEGAN

(Urmare din pag. 1) mergi neapărat și la Reșița. Pentru că orașul oșelului este, în egală măsură, aști, un oraș al florilor, o erupție de roșu, adevărate șarje florale — perechi celor de la oțelărie. Seara, fîlcăirile se aprind fastuos, între coșurile jurnalelor, oțelăriei, laminatoarelor. Care sînt coșurile ridicate de brigada dumitale maistre Ion Buck? V-am cunoscut ope-ra, mai întîi la Hunedoara. Acum, la Reșița. Brigada de mare înălțime — vi se spune... Și nu poți să nu faci legătura între locuri și oameni, între frumusețile noi și creațiile lor. Peisajul reșițean, crescut pe verticală, e opera creatorilor la înălțime: acești copaci de oțel, aceste grădini suspendate — balcoanele bio-civilizării din Lunca Pomostului, aceste fîlcări și flori care se întrec, seara, în peisajul nou, reșițean. Si nu poți să nu cauți cu privirile oamenii — omul, creatorul care a orcheștrat atîte de armonios, aceste vîiet și liniști, aceste creșteri de flă-

Revista presei științifice Ce se întîmplă la zero absolut?

Știința și tehnica contemporană execută acum o escaladare — dacă o putem numi astfel — către abisurile frigului. Tînta pe care și-au propus-o savanții — criofiziologii — este aceea de a se apropia cît mai mult de temperatura de — 273,15 C, așa numitul zero absolut. După cum ne informează comentatorul științific al agenției TASS, oamenii de știință sovietici au reușit să răcească heliul pînă la o temperatură cu numai două sutimi de grad mai înaltă decit zero absolut. Fără îndoială că pentru cercetători, înșși apropierea

treptată, dificilă de 273 grade este un lucru pasionant, cu atît mai mult cu cît nimeni nu știe încă ce se va întîmpla odată cu atingerea pragului inferior al frigului. Ce se știe însă pînă în prezent? La temperaturi foarte scăzute, gazele se solidifică. Oxigenul capătă forma unui obiect de mîință albăstrui, iar hidrogenul și azotul — devin obiecte incolore; apar — după cum semnaleză revista „Science et Vie” — superfluidele; corpurile capătă o proprietate nouă, supraconductibilitatea. Rezistența electrică dispăre. Este, fără îndoială, o ciudătenie. Dar o ciudătenie care poate deveni foarte utilă, dacă se are în vedere că rezistența la trece-

„MÎNDRĂ ȚARĂ E BANATUL...”

deasupra prăpăștiilor, printre păduri sălbatice, printre colții unor bronzozauri pietrificați, tocii de vreme. Aici, în Muntele Gheorghe, creastă teopasă, nedomesticită, fac cercetări geologii; dîncolo în alte galerii de piatră și pîdure, este intrarea în rîmele de la Moldova Nouă. La un pas (un pas istoric!) de așezarea mărunț, plecată sub razele vîntului Coșava, sat adunat între nisipuri, se ridică cartierul muncitoresc al Moldovei Noi, un adevărat oraș, pe harta țării socialiste: un prim cartier de blocuri, școală, dispensar, o mare casă de cultură, cantină-restaurant, un hotel... Cîțiva ani în urmă, vechea așezare ducea o existență despre care nu aveai de spus mare lucru. Și acum, la Moldova Nouă s-a înălțat tîinărul combinat al metalurgiei neferoase, stația de descărcare, concasare și granulare, depozitul de minereu sfîrșinat, stația de măcinare și flotare. Aici, la intrarea în țară, a-

semnate, zi de zi, victoriile omului, în această confruntare. Dunărea trece — timp înăinte. În vreme se specializă stau încă plecați deasupra proiectelor de viitor, Dunărea a și început marea ei călătorie, marea aventură spre porțile lumii, subfiri, limpezi, sîrind din piatră în piatră, pe sub păduri și albastri-mi, legîinind cîntece și vise spre aceste locuri unde a început noua istorie a fluvului. Cu ochii viitorului privim ciocotul din Cazane, așezările băndănele străvechi, martore războaielor și neliniștirilor seculare. Cauți locuri frumoase, cu ochii noului întemeietor, unde vor fi așezate localitățile strămutate. Dunărea va trece și peste Insula Ada-Kaleh. Timpul însulei, e însuși o insulă încremîntată în timpul mare, se va revărsa în viitorul Dunării. Porțile de Fier se deschid apelor, se deschid timpului. Foto: AGERPRES

Noul funicular Aninoasa Sud-Coroiești (raionul Petroseni) Foto: AGERPRES

- Să discutăm despre
- Să discutăm despre
- Să discutăm despre
- Să discutăm despre
- Să discutăm despre

TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

— „Vă propun, le-am spus, să nu numim întâlnirea de astăzi „anchetă“.

Eu nu pot fi anchetator — cuvântul presupune și un anumit temperament — pentru că am emoții... (Ne e comună, doar, pasiunea pentru adevăr).

Poate ați urmărit în ziar discuția pe care am avut-o acum o oarecare vreme cu un grup de tineri. Ei nu erau niște „cazuri spectaculoase“ — ci tineri obișnuiți... Într-o familie, oricât de fericită, relația dintre părinți și copii își are trăsăturile ei proprii. (Ceea ce-i bucură pe unii, poate îi supără pe ceilalți — dacă unii copii au lipsuri și noi avem greșeli...).

Un mare prozator credea că familiile fericite seamănă între ele. Pentru contemporanii noș-

tri, e fals!... Greșeala e tot atât de mare ca a exploratorului care confunda între ei oamenii de aceeași culoare... Să ajutăm contemporaneitatea la descifrarea fizionomiei familiei obișnuite — acest continent atât de firesc.

Deci, am alcătuit un chestionar pentru părinți, cu o seamă de întrebări utile — după părerea noastră. Ele nu ni se adresează doar nouă, celor care ne-am adunat în jurul acestei mese „rotunde“ din redacția „Scintei tineretului“. Nu sîntem anchetatori și anchetați — deci nu e obligatoriu să stăm față în față. Întrebările sînt puse oricărui părinte. Poate să și le pună pentru sine, sau pentru noi... Primele întrebări, primele răspunsuri — în pagina de față.

1. — Ați făcut în ultima vreme un dar fiului sau fiicei dumneavoastră? Dacă da, din care motiv?
2. — Care este cea mai recentă observație făcută în familie?
3. — În copilărie ați putut fi prieten cu părinții dumneavoastră?
4. — Considerați că epoca noastră, cu ritmul ei, schimbă relațiile dintre dumneavoastră și copii?
5. — Faceți vreo legătură între aspirațiile dumneavoastră din trecut și cele ale fiului dumneavoastră?
6. — Ce credeți că e mai bine: părinții să influențeze tinerii în alegerea meseriei, sau să-i lase să evolueze singuri?

GRIGORE MARIOTTI

RODICA BAYER

NICOLAE BUCU

ADRIANA MANOLIU

ȘTEFAN CRUDU

NOI ȘI COPIII

Vechea, cunoscută problemă a relațiilor dintre părinți și copii... O primă anchetă (în rândul copiilor), publicată în pagina „Noi și părinții“, a relevat date interesante pentru pedagogi, pentru organizațiile U.T.C. și îndeosebi, pentru... părinți. Tot așa de util ni s-a părut însă să-i convocăm la masa discuției pe părinții înșiși. Rod al acestei convorbiri este pagina de față realizată de

MIOARA CREMENE

5

BUF ION: Dacă analizez tinerețea mea, greutățile avute în copilărie mă determină să fiu apropiat cu copiii mei. Când mă gândesc cum am trăit mă doare inima. Din clasa I a trebuit să fac zile-muncă la învățătorul satului, era prin 1928. Mai muncam și pentru mullai. Trei zile pe săptămână lucram la noi și trei pentru alții. Ulterior am făcut școala elementară în comună cu mare greutate, am rămas acasă și mai tirziu am plecat militar. Am fost pe front. Fusesem dat mort și am revenit în comună, mi-au văzut și mormintul, iar părinții împărțiseră bastelele mele letelor ca amintire. Faptul acesta se reflectă, desigur, în întreaga mea atitudine față de copii, cărora le dezvolt simțul responsabilității în muncă și în comportare.

RĂDULESCU ION: Și eu am muncit la stăpui. Mi-am dat bacalaureatul la 42 de ani. Ce oșină mai clară ar putea să stea în fața copiilor decât experiența tatălui lor!

NICOLESCU NICOLAE: Am terminat dreptul în '44. Dar sînt din nou student, dată de ce: Băiatul meu urmează agronomia. Merge bine, e bursier, în liceu însă nu se omora cu învățatura și acum citeodată nu-l vine ușor, are multe noțiuni pe care trebuie să le lămurască. M-am înscris și eu la I.S.E. Am dat admiterea și am intrat. Am vrut să-i dovedesc că nu-i chiar atât de greu.

BUCU NICOLAE: A-mindoi, și eu și soția mea, am fost în situația să creștem iară părinți. Este o chestiune care în actuala situație, cînd am eu copii, contează. Soția mea a plecat de acasă la 14 ani. Își pierduse mama de foarte mică și tatăl ei a rămas cu 7 copii. Din această cauză, astăzi cu copiii noștri avem o atitudine prietenească, cu toate că îi controlăm foarte mult, iară ca ei să o simtă...

1

BUF ION: Fiulul meu mai mare, Dumitru, i-am luat un costum de haină, are 18 ani, lui Viorel, celui dintr-o VIII-a, un ceas de mină ca amintire de la părinții săi...

BAYER RODICA (profesoară): Mi-am obișnuit copiii să citească și să se bucare cînd primesc cărți, le cumpăr săptămînal ceea ce apare nou în librării...

RĂDULESCU ION (economist): Felitei mele, Mihaela, avînd 16 ani, i-am satisfăcut o vechă dorință: primii pantofi de comandă — bineînțeles, cu toc.

BUCU NICOLAE (director de întreprindere): La noi în familie, îmbrăcămînta nu

este socotită un dar, ci o necesitate. În schimb fiica mea, Severina, s-a bucurat deosebit de mult cînd i-am cumpărat un colier de 38 de lei, fără nici un preț. Pe băiat l-am luat cu ocazia vacanțelor de primăvară, împreună cu alți 4 colegi, într-o excursie în munți.

CHIRCA ȘTEFAN (tehnician): Am un băiat de 17 ani, Mihai, elev în clasa a XI-a la Liceul „N. Bălcescu“. Ultimul cadou e o ghitara. Fără nici un preț. I-am luat ghitara ca să se delecteze.

CRUDU ȘTEFAN (traducător): Este vorba tot de o rochie și de o pereche de pantofi. Va avea loc masa de sfîrșit de liceu, începe un drum nou în viață, de aceea am dat semnificația unui dar, acestor

doi obiecte vestimentare...

MANOLIU ADRIANA (casnică): Băiatul meu, Nicolae, are 16 ani. I-am dăruit un mic magnetofon pe care și-l dorea foarte mult. Am sperat să fie un stimulente, credeam că în felul acesta îl voi lega mai mult de casă și de studiu. De fapt însă nu e așa: nu învățatura, ci magnetofonul e pe primul plan și preocuparea ce să mai impurme...

BOIANGIU MARIA (medic igienist): Singura dorință a fetelor mele este să le permit organizarea unui ceai. Florentina și Victoria au 17 și 16 ani. Bineînțeles că pentru acest eveniment a trebuit să-i pregătesc cele mai mari pan-tofi cu toc și rochie. Este ultimul făcut ieri.

Fotografiile: ION-CUCU

2

BUCU NICOLAE: Deși la noi în casă e o atmosferă de lucru — toată lumea învăță — băiatul meu Andrei s-a la car-te și cu gândul în altă parte. E firesc să-i fac observații.

MARIOTTI: Ultima observație făcută celui mic, Grigore, e fiindcă fotbal în recreii...

NICOLESCU NICOLAE: Dum-nica trecută, în Cișinău mi-am zărit băiatul cu o față la brat și fumid. Am avut o discuție cu el, acasă. Eu nu am fumai și nici părinții mei...

CHIRCA ȘTEFAN: La școală, a avut loc o întâlnire tovarășească, schimbă scara. Adevese, Mihai nu răspunde cînd e solicitat. E rece, chiar respingător față de prietenii și mai ales față de colege. La 17 ani, nu e firesc.

CRUDU ȘTEFAN: Ultima observație este și cea mai veche: revine mereu. E în legătură cu împărțirea rațională a timpului în apropierea maturității și a admiterii în facultate. Părărea mea e că Sanda se obosește prea mult, respiste forte — ea însă e încăpățînată. Este vorba de tipul de premianță — se consideră un element formativ...

3

RĂDULESCU ION: Cu privire la copilărie: Sînt de la țară și am fost 12 i-rați. În ritmul acela de viață, nu-mi dau seama dacă putea fi vorba să fim prieten cu părinții. Toți erau foarte preocupați de viitorul nostru. Eu am fost un copil mai puțin cuminte, mai „rău“. Avem și acum un respect foarte mare față de mama.

NICOLESCU NICOLAE: Și eu sînt de la țară, din Muscel... Părinții erau plugarii. Tot timpul am fost foarte apropiați, nu pot spune că am avut conflicte — deși trebuie să recunosc: eram foarte zburdănci... Totuși, îmi aduc amî-nire, cînd veneam acasă stăteam noaptea de vorbă. Eram elev de liceu, îi depășeam în cunoștințe, iar ei aveau încredere în mine — Își povesteau și ei necazurile, bucuriile, gîndurile de viitor. Există o prietenie între noi...

BAYER RODICA: Părinții mei au divorțat. Am avut o copilărie foarte amărită...

MARIOTTI GRIGORE: Conflicte nu am avut, dar consider că între mine și părinții a fost mai puțin prietenie și înțelegere decât cea care mă lega azi de copiii mei.

MANOLIU ADRIANA: Dintre 8 frați, eu eram cea mai mică... Părinții au fost cereștii. Cu mama nu puteam sta de vorbă, era o diferență prea mare între noi. Dar nici conflicte nu am avut: consider că eram foarte cumine. Eram destul de atașată.

BOIANGIU MARIA: Am fost unica fată la părinți, cu încă trei frați. Tata era un mic funcționar și a murit de timpuriu, iar frații mei m-au întreținut la facultate. Mama era foarte voluntară și caracterul ei m-a dominat pînă cînd am isprăvit facultatea. Nu îmi îngăduia nici o prietenie. În primul an de gimnaziu, ne-am mutat de la țară la oraș. Clasele erau mixte, lucru pe care mama nu l-a putut concepe și le-a scris fraților să ne chema la București.

mul conflict. Îl cunosceam pe actualul meu soț, cînd am terminat liceul, apoi au trecut 7 ani în care nu ne-am văzut. Mi-a cerut mîna, am acceptat și venind acasă l-am spus mamei. Mi-a tras două palme. A fost prima oară cînd nu l-am cedat, cînd nu m-am supus. Mi-am împus volința, m-am căsătorit și nu regret. Nu am fost prieten cu mama.

BUF ION: Eu sînt din Oltenia. Părinții erau țărani săraci, iar eu singurul lor fiu. Pe urmă au mai venit doi frați. Părinții m-au iubit și și-au dat tot interesul pentru creșterea și educația mea, dar nemulțumirile dintre părinți, corurile din pricina lipsurilor, je am și acum în minte. Și așa cum se întîmplă în asemenea situații: se învinuiau unul pe altul, pentru ce lipsa sau nu ajungea... De mine însă au fost foarte apropiați. Am căutat să nu-i supăr. De venit, veneau la școală numai să vadă dacă am trecut clasa...

CRUDU ȘTEFAN: Mama este văduvă. În ceea ce mă privește o interesau mai ales noțele. Primul conflict l-am avut cu dînsa în facultate: îi era irică să nu mă însor și prinzînd odată o scrisoare de la o fată, a făcut o dramă... Fusesse obișnuită să aibă un băiat cumine, li-niștii, care — cel puțin așa credea — nu vorbește cu nici o fată. De asta dată însă existau documente — și de aci scandalul. Mama era o fire foarte bărbătească, aspră, învățată de mică să crească copii. Și-a crescut frații, rămași de timpuriu fără părinți. Nu discută, rezolvă destul de repede problemele și avea niște metode „tari“.

Totuși nu înseamnă că nu am fost apropiați, că n-am înțeles la dînsa. Tata a murit de tîndr... Pentru mine a fost rău poate, că n-a murit mai de mult. Era obișnuit cu cicluma, cărțile de joc. Pe atunci, la mahala, cînd se cîștigau bani, nu erau alte aspirații, alte distracții... Că se întîmpla ca acei de acasă să rămîna în suferință, era altă problemă... De aceea, poate, amîntirea discuțiilor mi-a rămas. Apropierea de mama? Da, dar totdeauna a fost o distanță, un respect peste care nici astăzi nu pot trece...

4

MARIOTTI GRIGORE: Copiii noștri cunosc multe, sînt informați, știu ce se petrece în țară și străinătate: mentalitatea lor este acum alta, putem discuta altfel. Consider că asemenea discuții în afara convorbirilor banale, fac o legătură între vîrste...

CHIRCA ȘTEFAN: Nu pot să compar înțelegerea pe care o observ în ceea mai multe dintre familiile pe care le cunosc, cu felul în care am trăit în casă la noi. Cu părinții mei, muncitori industriali, nu stăteam de vorbă prea mult. De ce? Era situația de așa natură. De altfel, bătrîniul nu prea cunoștea tinerii. Astăzi cunoaștem mai bine tineretul, îl vedem fiecare la locul de muncă, participăm la ședințele U.T.C. Lucrez la o uzină. Acasă povestesc aspecte de la locul de muncă...

RĂDULESCU ION: Sînt lipsuri pe care le creează viața — dar întîlnim și greșeli destul de mari care sînt ale părinților. Unii nu se preocupă suficient de viitorul fiului sau fiicei lor. Al mei au fost parcă mai atenți decît unii părinți de astăzi.

CHIRCA ȘTEFAN: E păcat cînd există condiții să nu ne folosim de ele.

MARIOTTI: Atunci cînd un părinte aprofundează legătura cu școala și apropierea sa de copii e mai pu-ternică...

BUCU NICOLAE: Avem cu copiii noștri mai multe

6

zeze interesele... Dar și școala ar putea face anumite recomandări. Școala este cea care de fapt ar trebui să aibă un cuvînt mai hotărîtor decît părințele.

ȘTEFAN CRUDU: E un proces de clarificare în care e indicat să fim ajuto-ri. Fata mea se va duce la Chimia industrială. Este o dorință a ei. Îi plăcea însă și literatura. Pînă la urmă în mod firesc a acceptat argumentele noastre.

BUF ION: Singura muncă de lămurire pe care o duc, este să învețe. Nu trebuie să rămîna cu liceul, pot să urmeze oricare institut superior. Orice specialitate e bună, le spun, dar trebuie să ai o diploma și dragostea de a munci. Mine, poimîne, un responsabil de magazin va avea I.S.E. la bază. Celui mare îi place fizica. Mă rog, nu mă amestec. Cunos-c un cetățean din Capitală care 7 ani la rînd nu și-a lăsat băiatul să dea admiterea decît la medicină.

CHIRCA ȘTEFAN: E păcat cînd există condiții să nu ne folosim de ele.

MARIOTTI: Atunci cînd un părinte aprofundează legătura cu școala și apropierea sa de copii e mai pu-ternică...

BUCU NICOLAE: Avem cu copiii noștri mai multe

Continuarea anchetei într-un număr viitor

● Proză, poezie, film, teatru, plastică, muzică
 ● Pr **JOI** oză, film, poezie, plastică, muzică
 ● Proză, poezie, film,

LITERATURĂ ARTĂ

FIȘE

DE ROMAN

DE FĂNUȘ NEAGU

TREI NOPTI

Înalt (statură firească în cîmpie), puțin adus din umeri, cu fața arsă de vînt, cu ochii verzi, omul de lângă mine vorbește încet și obloanele de la fereastră scriștie ușor în legăturile lor de fier, chemînd ploaia care joacă undeva pe munte.

PRIMA NOAPTE

— Să vezi, era o noapte ca asta de acum. Nu-mi mult de atunci, era la începutul lui aprilie. Era o noapte nesăfoasă, noapte adîncă, mirosul a ierburii, mirosul venei pe sub geam și mirosul a cocosi cu penne ude. Asta e primăvara. Toamna, nopțile au alt miros și-mi dau alte gânduri; toamna, pe întuneric, vorbesc de sfîrșitul lui septembrie, cînd luna te ametește și în cîmpie suflă vîntul pierzînd ierburile, plutește în aer miros de pulpă de berbec. Și-mi place și atunci să umbli pe afară. Acum în aprilie era altceva, se legăna ploaia pe funii, o ploaie flămîndă care aștepta de mult să vină pe pămînt, eu uitaseam să îndes două coșuri de paie pe grătarul orii și-am ieșit afară. Dormeau toți, nici-o lumină și sălcimii vîlău sub vînt. Aluneca piciorul, mi-era teamă să nu cad, unezeala se înclăia pe făci. Strîngînd coșul în brațe m-am apropiat de suri; dintr-o dată ceva s-a zbatut lângă mine, o zbatere caldă, disperată și un bolovan de negură s-a ridicat în aer. Am încruntat. Locul dintre sură și gardul vecinului e îngust, dincolo de gard, sălcimii bătrîni alcătuiesc un perete negru — și pe locul acela, alți bolovani de negură încep să se frămînte. Se izbeau de sură și de picioarele mele și încercau să zboare. Luna a tipat, parc-ar fi scriștit o vîslă în legătura ei, și-atunci am priceput: erau gîste sălbatice. De trei zile treceau peste sat către bălțile Dunării, în noaptea aceea, cu ploaie mare și cu vînt, stolu, obosit, se izbise de virtul sălcimilor și căzuse la pămînt. Sau căzuse numai una și celelalte coborîseră și făcuseră zăvăl în jurul ei și-o încălzească cu trupurile și s-o dezmoartească... Eu, cînd am fost copil, am prins un lepore, trîntindu-mă cu burta pe el... și mă gîndeam, dacă mă trîntesc acum, cu brațele desfăcute, apuc cinci, șase sau zece gîste. Am coșul și le îndes în coș și le duc în pivniță. Și mi-au venit în minte serile cînd tîra ieșea cu pușca să dărîme o liștă și-l așteptam pînă țîrziu ca să îmi plimb mina prin puful moale și cald al păsării moarte. Pe atunci visam, noaptea, că odată o să prind și eu gîste sălbatice și-o să vin acasă lungit pe aripile lor... Ploaia și-am auzit pocnetul unei bucați de tablă pe casă — și-n clipa aceea mi s-a înclăiat în furtună... și auzeam în drum. Au străbătut alina cale pe mîși și pe cîmpii și-acum să-mi frîngă hucăria sub gardul curții mele! M-am înduioșat. Am intrat încet între ele și, împingîndu-le cu brațele le-am scos în curte. Speriate, se loveau de mine, și cînd au fost în loc liber, s-au aruncat gramadă în zbor și s-au pierdut peste fruntea casei. Ce-a fost asta? Am stat și m-am gîndit. O întîmplare de primăvară, mi-am răspuns, niște păsări călătoare au pogorit în curtea mea — și dintr-o dată am simțit în piept o durere și o bucurie, am urcat în pridvor, și adunat lingă pămînt, unde am un cocos de tîmbece care se rotește într-un picior cînd bate vîntul, am privit spre munte. Nu se vedea, în stînga, de unde începeau în furtună... și auzeam în stînga dincolo de uliță, urletul Dunării, vaietul ei aspru, ciocotitor, și-n noaptea nesăfoasă am văzut cu ochii minții păsările sălbatice coborînd în foltoane de vînt înclîcit și nu mi-a mai venit să dorm. Trăia în mine o bucurie adîncă, fluvul, răvășit de vînt, spunea povești și întîmplări, le ascultam și mi-era drag satul fără să știu să spun de ce...

A DOUA NOAPTE

Înginerul nostru agronom e de-o seamă cu mine, adică tînr. A fost profesor de mecanică și a venit în sat, asta vreau să fi-o spun neapărat, fără voia lui. A fost trimis, s-a considerat că aici e locul lui și el a venit, Mirzind, a zis cineva și te rog să reții cuvîntul. Era vară, nu și-a luat gădă, avea un cort portativ și dormea afară, în cotul malului, lângă o pădure de plopi. Îl plac mult cartofii copți — ori cartofii copți într-o furfurie cu lapte, asta-i porția lui dimineața — și președintele și alți mulți oameni nu-l priveau cu ochi buni: că de ce stă așa pe malul Dunării, ce, e paznic la slepuri? Măcar dacă s-ar duce la cherhana, asta ar mai fi de înțeles, dar să stăie în cort și să te plimbi seara cu o barcă de cioclac pare de neînțeles. Totuși, nu l-a zis nimeni nimic. Eu fuseseam dat pe lingă el cu căruța, să-l duc, să-l aduc — și omul, trebuie să știți, munea. Întîi că ne-a făcut o grădina de zarzavat de pe care am scos bani buni. Dar, piciorul lui, nu să strige pe puturoși. Și primul cu care s-a luat în colți fost unul care pe vremea aceea era în consiliul de conducere și se aranjase într-un post de paznic... Cum, ai 45 de ani și stai paznic? Nu, asta nu, treci dumneața și lucrezi la cîmp... aici să stea un bătrîn. Îți închipui, treaba a lăsat scâncă, pînă la urmă ăla e plecat, dar l-a jurat răzbumare. Eu, cum eram totuși zău cu căruța, auzeam de toate: „I-am scos pe cutare, să-și vadă de treabă, bun, dar nici președintele să nu-l mai tină pe taică-su, om trecut de 70 de ani paznic de vie, cu 30 de zile-muncă pe lună. O fi bun, dar bate la ochi și trebuie s-o curmăm și p-asta... Mină caii ăia nenorociți și nu mai fă pe nebunul (și nu spuneam nimic, dar așa îl vedeam cum se coace din ochii noștri, pînă aveau prin ei păsări de fiicăre, și venea o boare dulce și ne învingea obrăzi, mirosul a cimbru și a ierburii prăfuite, suiau în cîmă cerulul vîpote albastre, născute în pieptul pămîntului, vapore treceau pe fluviu, meru învalvule în cîntec de armonică, marinarii, naiba să-i ia, toți sint niște petrecăreți, și noi parcă nu ne mai săturăm umblînd. Intr-o zi s-a dat semnalul de atac... Seara, am văzut că se recolțaseră de pe fiecare hectar aproape trei mii de kilograme. Acela, gata, nu mai era de jăbrie, timpul se scurgea vijelios și inginerul nu se mai misca de pe cîmp, habar nu mai avea de fața ăia după care se ține unul cu mașina. Căi lui de bătaie erau tractoriștii și mai alea brigada mobilă de reparări care totdeauna se încurcă pe undeva... Zău și noaptea, pe cîmp, dormea în căruță, pe apucatele, slăbise ca un ogar, țipa să aibă oamenii pepeni, țipa la cartofanii că fac umbră pămîntului de gheață și într-o zi, căci aici vroiam să ajung, se pomeni tipînd la președintele sfatului popular raional care venise

să ne ia patru combine și să le dea celor din satul vecin. „E fără cap și coadă ce vrei dumneavoastră, la ei grîul e abia în pîrgă, am trecut pe-acolo, la noi se scutură și păgubim!... În zadar, președintele raionului a dat ordin și combinele au ieșit din lan și noi a trebuit să băgăm oamenii cu coasele. „E o prostie”, repeta mereu inginerul. Și o spunea peste tot. Iar fostul paznic, auzîndu-l s-a dus și l-a pîrit. N-a ieșit nimic întîi și n-ar fi ieșit nimic niciodată, dar inginerul, furios, s-a apucat să-i trîntescă un raport președintelui raionului și l-a scos vinovat de păreri nesăbuite. „Datorită faptului că ne-a luat com-

Desen de DAN CIOCA

binele, cînd vecinii noștri încă n-aveau nevoie de ele, noi am pierdut cel puțin șase sute de kilograme boabe la hectar, înclăcînd grîul, prea copț, se scuturau. Nici un răspuns. Dar asta toamnă, într-o seară, sîntem chemați la sediu toți membrii de partid: sedință. Inginerul îi injurase pe omul pe care-l scosese din funcția de paznic și trebuia discutat în organizație. Treaba asta nu era de loc pe gustul meu, mai ales că fusese prin apropiere cînd se dezlănțuise cearta între ei. ăla deșchidă var dintr-un camion, neațent, lovește un porc, olăgîndu-l, și inginerul, care tocmai se întorcea de la masă prin livadă, i-a arătat pumnul și i-a trînit o injurătură... Și au început discuțiile. Eram într-o odaie mare, la geam foseau merii bătrîni, cu frunze scldate de lună, și ăla-i spunea inginerului că de cînd a venit e pornit pe toată lumea jignește și amenință și po-negreste. Iar președintele sfatului raional care era de față încuviința — asta atrîna greu. Atunci m-am ridicat și am cerut cuvîntul. „Eu îl cunosc foarte bine pe tovarășul inginer. A greșit, dar cutare care se plînge cu șapte guri și un om lacom și fără simțul măsurii. A fost dat afară de la căldură și și cere osîndă pentru cine l-a dat afară. Binele a făcut cine l-a trimis să muncă... Bagă de seamă cum vorbești! Mi-a zis președintele sfatului raional. Mi se pare că chiar tu te-ai oposit la căldurică pe lingă inginer și acum îl ții partea. Cutare e om cîștit, îl cunosc bine. Întîi și întîi, zic, să nu mă mai interpuși. Las-o moartă, mi-a spus, și stai jos. Iar dumneavoastră, o știu bine de ce înclăcîți morții să fie pedepsit inginerul nostru. Dar eu nu sint de acord. Știu că n-a vrut să vină la țară, dar a venit și a făcut treabă bună, și nu o să las să-mi bage nimeni pumnul în gură.” S-a făcut liniște, afară se pornise vîntul ăla de toamnă care te face să te gîndești la zăpădă și-ți toarnă, nu știu de ce, un pic de tristețe în suflet... și cînd sedința s-a terminat,

președintele raionului m-a ținut o clipă pe loc și s-a uitat lung la mine să mă străpungă. „Ai întors sedința, mi-a zis, să nu crezi că asta o să rămînă așa”. „Ba o să rămînă așa”, i-am spus, și am ieșit în curte. Oamenii porniseră spre casă, unii, vreo cîțiva, se opriseră la bodegă, eu am trecut pe la grajduri să văd ce fac căluții și pe urmă am tăiat-o prin livadă, spre casă... Ți-am spus, era lună, se vedea pe Dunăre pînă în colul unde se spune că de mult s-a înecat o mîntă, cu mire, cu mireasă și tot alaiul, și cum mergeam l-am zărit deodată pe inginerul nostru: se oprise în pieptul malului, rezemat de un plop și privea fluvul. Poate se gîndea la fața ăia a lui pe care o pierduse, că trebuie să știți că a pierdut-o, poate asculta ceva în el, sau poate se oprise numai să se odihnească. M-am apropiat, el s-a întors și mi-a zis: „Mă, al dracului poți să fii! În căruță, toată vara n-ai scos nici o vorbă și acum, hop, nu era în stare nimeni să-ți mai pună friu. Mă uitam pe vale, treceau doi inși și se sărutau și mi s-a părut că un plop se ținea de ei. Din cauza lunii, l-am zis, luna dă amelei.

A TREIA NOAPTE

În noaptea cînd am dat peste gîstele alea sălbatice a plouat mult. Așa se-ntîmplă la Dunăre: primăvara, toamnă cu cofa. A plouat și-a doua zi și, spre seară, cineva ne-a anunțat că s-a spart digul cel mare de la gospodăria de stat și că trebuie să sărim în ajutor. Pietriș, saci de pămînt, saci de nisip. Se plătete! — a strigat unul dintr-o mașină. Era țîrziu, la noi, în aprilie nopțile cad repede și, după ploaie, sint verzi, dar numai cît ține luna, un ceas și jumătate, pe urmă devin întunecoase, caltran. Am alergat am un-puț zece cărți și-am gonit — nu atât pentru bani, vreau să mă înțeleg, ci pentru că în pericol alina largime de cîmpie în care se seamănă porumb. Am ajuns cît mai era lună. Spărta, cît un perete de casă, și se lărgea. Șeful șantierului, care a dormit la mine de două ori, înfășurat într-o pelerină plîngă de noroi, cu cizme înalte, de cauciu, cunoșea lucrările stînd într-o barcă legată cu două oigoane de pontonul de fier. Alte bărci se roteau în jurul lui, cu lemne, dulapi, drugi de fier. De pe un parapet ridicat în pripă, zece descărcători aruncau sacii cu pămînt și cu nisip. Un proiector zvrîlea petece de lumină și se stîngea. Prăpădul îl prinsese nepregătit. Întrînd în apă — și seful șantierului, măgînd funia în mîini, a adus barca la mal, a sărit pe pămînt și s-a apropiat de masă. Ce e? l-a întrebat. De ce urli? Unul din ăștia (și-a arătat în întuneric spre noi) mi-a propus să-l puntez cu trei sute de saci. Scrie-mi un trei sute și-ți dau o mie de lei... Șeful șantierului a venit lângă noi, ne-a privit și-a zămbit dureros în barba neagră, murdară. Ai auzit? zice. Ne zbatem, ne chinăm aici și unul vrea să ne fure. S-a ascuns în întuneric, ca șobolanul... și ce-l mai rău e că-ți strică sufletul, te face să-l bănuiești pe ceilalți... Și s-a întors iar în barca lui, lăsînd-o să curgă pînă în dreptul spărții, la echipele de lucru. Iar noi, vreo șapte — opt inși, ne-am uitat într-o căruță și-am pornit-o îndărăt spre sat. Mergeam încet, căi formă-lui, mirosul a pămînt sătul de ploaie și, sfînd în coșul căruții, mă gîndeam la întîmplarea aceea nenorocită. Poate că ăla, hoțul, e chiar în căruță cu mine, rezemat de umărul meu, cu picioarele îndesate în paie, ca și mine. Esti tu? ăla? ăăăăă!... Nu! Nu se poate. N-ai voie să bănuiești pe nimeni... Vezi, astai ticăloșia... el a încercat hoția — dacă-l mergea, merge, n-a mers, s-a cărat și acum, noi, toți cei care-am fost acolo, cinștii, ca să stăvilim furia apei, ne încrîncăm și ne mînjim sufletul bănuindu-ne, împotriva voinței noastre. Noaptea era spălată de ploaie, dar o mișchie unul cu o vorbă. Noaptea amară, noaptea de chin. Din milocul cîmpiei și al pînii care se deștepta, umplînd depărțările cu miros amar, bătea vîntul și curgea la altingea și fruntea unui nemernic. La aste și la multe m-am gîndit și n-am putut să dorm în noaptea aceea.

Scriștiul vîntului adormi în scîndura obloanelor și în clipa următoare auzîm ropotul ploii pe acoperiș. Desculți, cu picioarele ude, dăntuitoră coborîta din mîni în cîmpie, în ținutul plopiilor, al gîstelor sălbatice și-al dragostei,

Scenă din piesa „Din jale se-ntrupează Electra” de O'Neill

Concert studentesc

GEORGE IARIN

Oglinzi

Bulgări de lut, clepsiere măsurînd durată unui vis, a unui gînd, căderea meteorilor ce rotunjesc din ce în ce mai mult acest pămînt

Bulgări de lut, oglinzi întunecate în care oamenii se văd așa cum sint; țără podoabele de suprafață pămînturi mișcătoare pe pămînt

Bulgări de lut, ciudate receptoare în care arborii de bronz, de-argint pe care-i vom planta în stele minile Se-ud de pe acum fosnînd, fosnînd...

Perseidele

Lui Lucian BLAGA

Indepărtați meteoriții arzînd ne așfîie retina prea strălucire, apoi se sting în noi ca în fîntini lăsînd o diră albă-n amintire.

Doar stelele mai stăruie pe cer într-o ciudată, falsă nemîșcare, ca niște puncte înroșate-adiine sub dureroase semne de-ntrbare.

Pămîntul se rotește-n somn vibrînd — iris roșcat cu marginea albastră... Dacă-am vedea cu ei, stelele-ar fi la numai un sărut de gura noastră.

Recent, în sala „Studio” a Conservatorului „Ciprian Porumbescu” a avut loc un concert simfonic susținut de orchestra studiuului la care s-au dat concursul o serie de linere talente solistica — studenți ai claselor de Instrumente. Depunînd o muncă intensă, lîndrînd colectiv al orchestrei condus de Iuscutin de dirijorul Grigore Iosub, a ajuns acum la posibilitatea realizării unor programe din cele mai dificile, care se ridică la un înalt nivel calitativ, țîrînd atenția unui public mereu mai larg.

Recenta manifestare a cuprins un număr de patru concerte instrumentale din diferite perioade ale istoriei muzicii. În deschiderea programului înaltistul Virgil Frîncu — tînr cu rezale calități tehnice și interpretative — a prezentat „Concertul pentru flaut și orchestră” de W. A. Mozart la care și-a făcut debutul de dirijor și studentul Titus Munteanu, dezvoltînd o serioasă prestație în lina ansamblului și reușind să treacă victorios peste dificultățile nemurmate ale partiturii.

Tot un debut meritoriu constituie și aparitia violonistului Șerban Russu. În Concertul pentru vioară și orchestră de J. Brahms, în care a putut să dovedească calități remarcabile de solist.

În partea a doua a programului violonistul George Dima s-a dovedit și el un bun tehnician, dublat de un muzician cultivat. Dificultățile „Concert” de K. Szymanowski reprezintă desigur o dovadă certă a înstăuirii sale frumose.

Iancu Dumitrescu student la Conservatorul „Ciprian Porumbescu”

Glose FILMUL ISTORIC

de Geo Salzesco

U na din temele favorite ale cineaștilor de prezentîndu-ne generoasă ca posibilități de tratare și interpretare, a fost, este și cu siguranță că va continua să fie întodeauna, Istoria. Cineaștrii noștri, momentan angajați în realizarea unor filme cu caracter istoric, va trebui să înfățișeze poporul nostru care, aproape două milenii, deși asprit, social, moral-spiritual, a luptat întodeauna pentru libertate prinvingînd și viitorul cu un neferimur optimism.

Inspirîndu-se din acest trecut, filmul istoric românesc își se poate cere să fie dominat de un optimism social, specific aș zice, dar care să nu aibă nimic comun cu înflăcăturile dulcele care ar insula adevărului măref și aspru al luptei poporului pentru neatințare și progres social. Pentru aceasta e cazul să ne străduim să creăm tipuri reprezentative (fie în genul istoric sau comic), de adevărați eroi populari. Au fost teoreticieni și creatori care, nelîndu în seamă aspectul psihologic al eroului istoric, au mers pînă acolo încît au negat importanța lumii spirituale a acestuia om-eroi. A trebuit să treacă ani, în care

n-au lipsit experiențele neplăcute, ca să se înțeleagă totuși că realizarea de caractere marcante și interesante de eroi populari este o chezie și a acceptării publice, și acest lucru este posibil numai atunci cînd se înțelege că alături de personalități istorice marcante, trebuie să-și așie în mod firesc fundamentele a unor filme care să aibă asemenea eroi, este adevărat istoric, adevăr care nu trebuie confundat, în nici un caz, cu naturalismul istoric, pentru că în analiza pe care cartea de istorie o încheie în urma unei epoci ori alteia, ca un rezumat deschis generalizărilor, filmul trebuie să se deosebească de manual prin faptul că generalizarea trebuie să reiasă din jocul viu al pasiunilor care determină evoluția eroilor în cadrul evenimentelor care se desfășoară în fața spectatorului.

Ca să nu discutăm în van, va trebui să stabilim ce anume înțelegem, sau ce trebuie să înțelegem printr-un film istoric. Iată ce spune cunoscu-

tul cineaștrii italian Blasetti despre genul de film în discuție: „Un film istoric trebuie să atingă o unitate și să dobîndească o valoare care să rămînă pe planul istoriei, al culturii și al spectacolului. Și el devine valoros atunci cînd există o interpretare sinceră, o înțelegere justă a istoriei din partea autorului și cînd rămînie în termenii și spectacularii care-l fac apt pentru difuzarea în masele largi”.

Iată o judecată care pune în lumină două puncte de vedere esențiale: valoarea istorică — valoare spectaculară. Și asta cu atât mai mult cu cît, pentru a fi considerat istoric, un film nu trebuie în mod necesar să se bazeze pe fapte autentice sau pe personaje ce au existat efectiv; important este ca filmul să fie adevărat din punct de vedere artistic, pentru că, în acest caz, printr-o întîmplare care devine simbolul altor adevă-

trînd istoria pe planul vieții cotidiene și dînd vieții zilnice perspective istorice, cineaștrii capabile să satisfacă gustul dramaturgic o nouă și interesantă tendință, aceea de a lega în modul cel mai natural evoluția istorică de dramele individuale. La un moment dat, am asistat în istoria filmului la o tendință cinematografică care, urmînd să prezinte personalități istorice și sub aspectul trăsăturilor lor umane intime, a deviat într-un soi de prezentare a unor personalități „în parcuți” („Viața particulară” a lui Henric al VIII-lea”, „Iubirile lui Napoleon” etc). În acest caz tirania cotidianului a împins imaginea filmului istoric în trivialitate și, respingînd imaginea din manualele școlare, cinematograful a renunțat în același timp și la prezentarea istoriei în măreția ei monumentală.

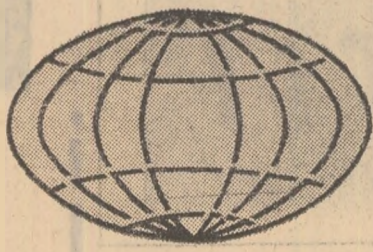
Epopeea cinematografică națională în curs de realizare (Dacia, Mircea, Stefan, Mihai Viteazul, 1848, Războiul de independență) iese astfel în întîmpinarea cerințelor contemporane, prin înțelegerea trecutului de luptă al poporului în lumina prezentului. Prin eroii pe care îi vor lansa, aceste filme vor contribui la reliefaarea altă de dorită și de discutată a specificului național în cinematografia românească.

● Știri însemnări com
entarii ● Știri însemn
ări ZILNIC com
ent arii
● Știri însemnări com
entarii ● Știri însemnări

DE PESTE HOTĂRILE

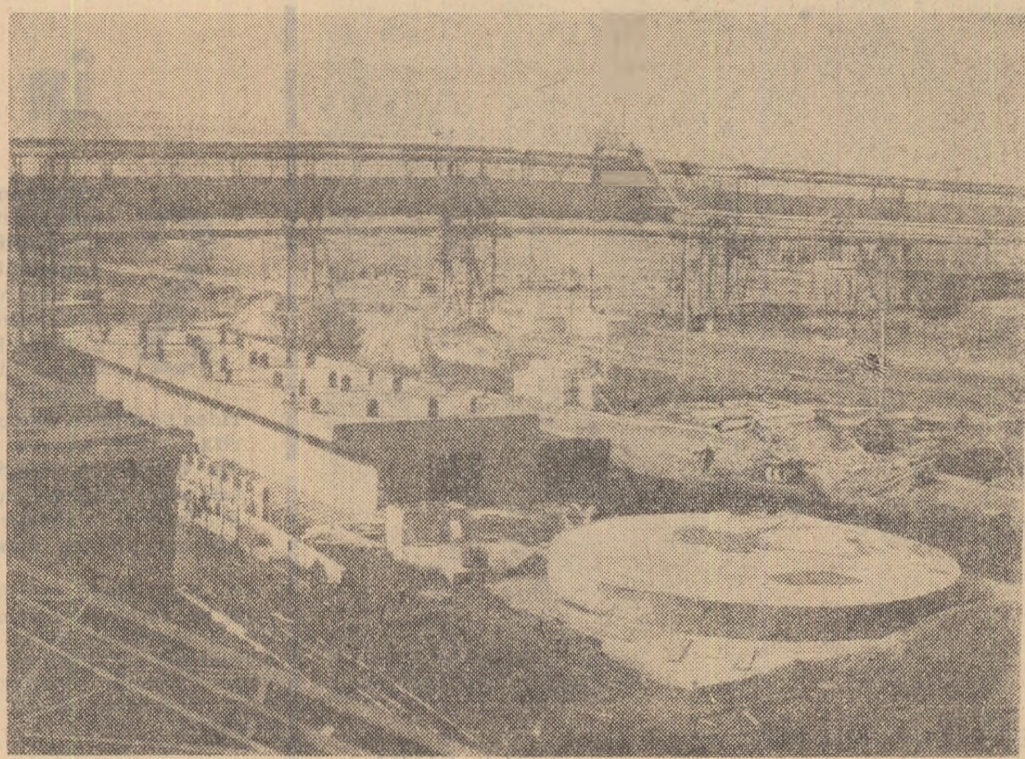
Riposta studenților panamezi

Jose Antonio Navas, unul din liderii studenților progresiști din Panama, se înoposea numai de câteva zile în față, după o călătorie făcută în străinătate, când a dispărut fără urmă. Cadavrul lui a fost găsit la puțină vreme după aceea.

Știrca aceasta a provocat un val de indignare în rândurile tineretului studios panamez. Nu era pentru prima oară când poliția se răfua cu studenții, mai ales după violentele incidente petrecute în urmă cu doi ani în zona Canalului Panama. Atunci, 29 de studenți au fost neștiți și sute au fost răniți. Dispariția lui Antonio Navas trebuia să stăbească lupta revendicativă a tineretului panamez care s-a aflat întotdeauna în primele rânduri ale manifestațiilor antigovernamentale. Dar reacția studenților a fost extrem de puternică. Începând de vineri trecută, pe străzile orașului Colon sute de tineri au demonstrat cerind să se facă lumină în cazul asasinării colegilor lor și să se pedesească cei care s-au făcut vinovați de aceasta. Luni, demonstrațiile s-au intensificat. Peste 2.000 de studenți au ieșit pe străzile orașului exprimându-și protestul față de acțiunile represive ale autorităților. Poliția a folosit mai întâi grenade cu gaze lacrimogene și lătururi cu apă intr-o încercare de a împărași pe manifestanți, dar în fața hotărârii lor de a rămâne a deschis focul în plin. Trei tineri au fost uciși, cu acest prilej, printre care studenții Elvira Miranda, în vârstă de 17 ani, și Carlos Mathews de 23 de ani.

Ca urmare a agravării situației, guvernul panamez a ordonat suspendarea, pe termen nedefinit, a cursurilor școlilor secundare și institutelor de învățământ superior din Colon și Ciudad de Panama. Forțele gărzii naționale au fost puse în stare de alarmă. În acești timp la Colon, unde se iese de la cursuri, studenții și profesorii au fost obligați de poliție să-și declare numele, au fost operate 123 de arestări. Toate aceste măsuri nu au împiedicat însă pe studenții panamezi să continue lupta lor. În ciuda amenințărilor guvernului, Universitatea din Colon a intrat în grevă. Mii de studenți au participat la un miting organizat la Universitatea din Ciudad de Panama, în cursul căreia au hotărât să continue manifestațiile. Ei cer deschiderea unei anchete pentru a se determina împrejurările asasinării lui Antonio Navas și destituirea a trei dintre șefii poliției din Colon. Federația studenților din Panama a hotărât, totodată, declanșarea unei greve generale de protest, în colaborare cu sindicatele muncitorilor și cu sectoarele oamenilor muncii de la sat. Acesta a fost răspunsul studenților panamezi la campania teroristă declanșată de autorități împotriva forțelor progresiste din țară.

I. RETEGAN

R. S. CEHOSLOVACĂ. — Imagine de la Ojețările din estul Slovaciei

In delta fluviului Mekong

SAIGON 8 (Agerpres). — Pentru a doua oară în ultimele 7 zile, forțele patriotice sud-vietnameze au supus tirului de mortiere baza aeriană americană de la Vin Long, din delta fluviului Mekong. Circa 14 obuze au căzut pe aerodromul american, provocând avarii serioase mai multor elicoptere. În provincia Vinh Binh, la 100 km sud-vest de Saigon, între unitățile patriotice și forțele speciale americano-saigoaneze s-au

produs, de asemenea, lupte violente, în cursul cărora au fost înregistrate pierderi de ambele părți. În această provincie, relevă agenția Associated Press, a fost hotărâtă trimiterea de „forțe speciale” pentru a rezista intenselor acțiuni a patrioților, semnalată în ultima vreme. Lupte puternice au avut loc și în regiunea de frontieră cu Laosul, unde sînt antrenate efective de parașutiști americani. Un pur-

tător de cuvînt militar american a precizat că parașutiștii americani au înregistrat pierderi însemnate în oameni. Într-un comunicat militar al forțelor patriotice, se anunță că aeroportul special de la An Khe, cea mai mare bază americană pentru elicoptere din Vietnamul de sud, a fost atacat din nou marți cu mitraliere și puști automate, inamicul suferind însemnate pierderi.

Reuniunea N. A. T. O.

Miercuri seara a luat sfîrșit la Bruxelles sesiunea Consiliului ministerial al N.A.T.O., la care au participat miniștrii de externe ai celor 15 țări membre ale alianței atlantice. În ședința de după-amiază, luînd cuvîntul în cadrul dezbaterii de politică generală, ministrul afacerilor externe al Danemarcei, Per Haekkerup, a declarat că „o conferință Est-Vest pentru securitatea europeană va trebui să fie pregătită cu grijă. În continuarea declarației sale, ministrul de externe danez a subliniat că „Consiliul reprezentanților permanenți va trebui să studieze toate posibilitățile oferite Occidentului pentru a lua inițiative individuale sau colective față de țările din Europa răsăriteană”.

La încheierea dezbaterilor a fost dat publicității un comunicat în care se arată că problemele ridicate de hotărîrea Franței de a se retrage din organismele integrate ale N.A.T.O. „vor continua să fie examinate și că vor fi căutate, în continuare, soluții acceptabile pentru toate părțile interesate”. Observatorii politici văd în această afirmație o recunoaștere implicită că asemenea soluții n-au fost găsite la actuala sesiune. Miniștrii de externe ai celor 15 țări membre ale N.A.T.O., se afirmă în comunicat, au căzut de acord „să mențină forțele lor armate la un nivel corespunzător”.

Țările membre ale N.A.T.O., menționează comunicatul, se vor strădui să îmbunătățească în continuare relațiile între țările Europei occidentale și țările Europei răsăritene.”

King l-a înlocuit pe Meredith

Cunoscutul militant al populației de culoare din S.U.A., reverendul Martin Luther King, însoțit de numeroase alte persoane, a reluat marți marșul de la Memphis la Jackson în sprijinul respectării drepturilor cetățenești ale negrilor din statul Mississippi de la locul unde James Meredith a fost împușcat luni de un rasist alb. King a adresat un apel tinerilor americani să se alăture acestui marș, intrucît, după cum a declarat el, „a sosit momentul unei confruntări cu rasismul sudist”.

La Washington, ministrul justiției al S.U.A., Nicholas Katzenbach, a fost audiat marți în Senat în legătură cu atentatul comis împotriva lui Meredith în apropierea localității Hernando (Mississippi). Tînărul negru Meredith a anunțat că își va relua marșul prin statul Mississippi imediat după ce va ieși din spital, în ciuda pericolului la care se expune din partea rasistilor.

Alegeri și victime...

În capitala dominicană au avut loc demonstrații de protest împotriva fraudelor comise în alegerile prezidențiale. În fotografie: un demonstrant ucis în urma ciocnirilor cu poliția

tare va da poliției țării noul regim. De aceea, fosta „castă domnitoare”, în speță polițiștii din provincia nordică, s-au retras într-un fel de expectativă, așteptînd să vadă ce-o să se întîmple. Acești organizatori de pogromuri împotriva triburilor din sud, tră-

desființa sistemul federal și a se constitui un stat unitar. Uniunile tribale și fostele provincii ale țării vor înceta să mai existe. Totodată, Ironsi a declarat că scopul său este reinstaurarea puterii civile, dar că aceasta va avea loc abia după „restabilirea ordinii și a unui climat de pace în țară”. Măsurile guvernului de la Lagos s-au bucurat de aprecieri pozitive. Săptămînalul britanic „Economist” scria: „Radicali, atît militari cît și civili, au văzut cu satisfacție că în țară nu numai că se pune capăt dominației nordicilor, dar și întregii politici federale din trecut”. Revista apreciază că încă de multă

Adunarea Organizațiilor membre ale F. M. T. D.

Miercuri au continuat la Sofia lucrările celei de a VII-a Adunări a organizațiilor membre ale F.M.T.D.

În ședința de dimineață, Rodolfo Mechini, președintele F.M.T.D., a prezentat raportul intitulat: „Probleme actuale ale tinerii generații și mobilizarea tineretului în lupta pentru soluționarea lor; a-părarea intereselor vitale ale tineretului și sarcinile F.M.T.D.”

Raportul la cel de al treilea punct al ordinii de zi a fost prezentat de Francis Le Gal — secretar general al F.M.T.D. Raportul a fost intitulat: „Activitățile Federației după cea de a VI-a Adunare. Studierea formelor de muncă și măsuri pentru îmbunătățirea lor. Amendamente la statut”.

În continuare, delegații au ascultat darea de seamă a comisiei de revizie financiară. În ședința de după-amiază au început dezbaterile pe marginea rapoartelor prezentate. Au luat cuvîntul, pînă la ora cînd transitem, reprezentanții ai organizațiilor de tineret din R. P. Polonă, Irak, R. P. Bulgaria, R. P. Ungară și Mexic.

Participanților la Adunare, gazdele — care și-au dovedit permanent ospitalitatea tradițională — le-au oferit un bun prilej de a cunoaște sintetic aspecte din viața și munca tineretului bulgar, organizînd, în timpul orelor Universității, o expoziție de fotografii. Pe un prim panou, o imagine înfățișînd fete și băieți cu figuri luminoase, însoțite, propune vizitatorului o carte de vizită expresivă a tînărului de azi al Bulgariei socialiste. Sintetizat asupra cîteva aspecte din lupta pe care tineretul bulgar, alături de tot poporul, a dus-o pentru eliberarea și independența țării. Ca încununare a luptei eroice, de ne-nunțate ori semănînd cu jertfe, sînt prezentate în expoziție aspecte din munca tinerilor, alături de ceilalți oa-

men ai muncii, pentru dezvoltarea economică a țării. Siluețele unor combine moderne invită la o comparație edificatoare cu realitățile ale trecutului nu prea îndepărtat. Ca o imagine elocventă pentru progresul înregistrat în anii socializmului, în țara prietenă, am reținut din expoziție o cifră care spune mult: înainte

de eliberare în Bulgaria existau 5 institute de învățămînt superior cu numai 10.000 de studenți; acum cursurile celor 28 de institute de învățămînt superior sînt urmate de 80.000 de studenți.

Imaginile reprezentînd tineri care urmăresc cu încredere la pupitre automate procesele complicate ce se produc în interiorul unor utilaje complexe cu care este dotată industria, sau înfățișînd tineri care efectuează în laboratoarele facultăților experiențe practice, preluđu al viitoarei profesii,

Imagini surprinse pe scenele teatrelor sînt pe terenurile de sport, unde tineretul este prezentat cu vitalitatea și generoasele sale posibilități de manifestare au fost — în pauzele lucrărilor Adunării — privite cu mult interes de participanți. Ele împlinesc o frumoasă carte de vizită a tineretului de azi al Bulgariei, care muncește și învață cu perseverență pentru prezentul și viitorul socialist al patriei sale.

În dimineața zilei de ieri, unui număr însemnat dintre participanții la cea de a VII-a Adunare a organizațiilor membre ale F.M.T.D. li s-a oferit posibilitatea de a-și cunoaște pe tinerii țării gazdă la locurile lor de muncă. O parte a membrilor delegației române au vizitat, împreună cu membri ai delegațiilor din Chile, Argentina și Spania, Uzina de frigiere „Anton Ivanov” din Sofia. Oaspeții au luat cunoștință de realizările colectivelor uzinei. Vizita, completînd contactele de pînă acum cu generația tînăra a Bulgariei, ne-a oferit încă un prilej pentru a cunoaște munca harnică a tinerilor din țara vecină.

Sofia, 8 Iunie 1966.

Congresul P. P. R. M.

ULAN-BATOR 8. — Trimișul special Agerpres, S. Podina, transmite: În cea de-a doua zi a lucrărilor Congresului al XV-lea al Partidului Popular Revoluționar Mongol au început dezbaterile pe marginea documentelor prezente în prima zi: Raportul de activitate al C.C. al P.P.R.M., raportul despre directivele planului cincinal de dezvoltare a economiei naționale și a culturii pe 1966-1970 și Raportul Comisiei centrale de revizie. Au luat cuvîntul B. Altangherel, prim-secretar al Comitetului orișeneș de partid Ulan-Bator, M. Baljiniin, ministrul agriculturii, și alți delegați. Ei au vorbit despre realizările din sfera lor de activitate, despre perspectivele de dezvoltare a țării, și-au exprimat acordul în legătură cu prevederile proiectului de

program și directivele noului cincinal. La 8 iunie au rostit cuvîntări de salut conducătorii delegațiilor partidelor frățеști din U.R.S.S., R. D. Vietnam, R. P. D. Coreeană, R. P. Bulgaria, R. D. Germană, R. P. Ungară, Cuba, R. P. Polonă. În aceeași zi, delegația C.C. al P.C.R. condusă de Vasile Patilinet, secretar al C. C. al P.C.R., a depus o coroană de flori la Muzeeul lui Suhe Bator și Ciobalsan. Au fost de față T. Dughershin, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.P.R.M. și S. Bata, membru al C.C., șef de secție la C.C. al P.P.R.M. Seara, în Teatrul de Operă și Balet din Ulan-Bator a avut loc un spectacol festiv în cinstea delegațiilor și a oaspeților străini prezenți la Congres.

Raportul lui J. Tedenbal

În raportul de activitate al C.C. al P.P.R.M., prezentat la Congresul al XV-lea al Partidului Popular Revoluționar Mongol, J. Tedenbal, prim-secretar al C.C. al P.P.R.M., s-a ocupat de activitatea desfășurată de P.P.R.M. în perioada dintre cele două congrese și a prezentat principalele prevederi ale noului program al partidului.

Raportorul a analizat problemele actuale ale construcției economice și culturale ale țării. El a arătat că în condițiile existenței unei economii socialiste unitare, organizațiile de partid din agricultură au obținut succese importante. Planul cincinal de creștere a septembrie a fost realizat în proporție de 104 la sută, numărul de animale a crescut cu 15,4 la sută, ajungînd la 23,8 milioane capete. Au fost făcuți pași înainte în ameliorarea raselor de animale.

A doua ramură importantă a agriculturii țării, a spus raportorul, este cultura plantelor. Suprafețele arabile au crescut în ultimii cinci ani cu 81 la sută, producția globală de cereale cu 38 la sută, cea de cartofi cu 31 la sută, de legume de două ori.

Referindu-se la industrie și construcții, raportorul a subliniat că sarcinile de bază ale celui de-al treilea cincinal în domeniul industriei au fost îndeplinite cu umare a creșterii volumului producției, construirea unor noi întreprinderi și reconstruirea celor aflate în funcțiune, lărgirii bazei energetice, de combustibil și de materii prime a industriei. Volumul global al producției industriale a crescut în anul 1965 de 1,6 ori față de anul 1960. Ritmul mediu anual de creștere a producției industriale a fost în cincinal de 10,5 la sută.

Referindu-se la viitorul plan cincinal, vorbitorul a arătat că acesta va fi o nouă și importantă etapă în industrializarea socialistă a țării. În anii cincinalului, volumul producției globale industriale va crește de 1,7-1,8 ori. Ritmul mediu anual de sporire a pro-

ducției industriale va fi de 11-12,5 la sută. Vorbind despre ridicarea bunăstării oamenilor muncii, despre problemele culturii, J. Tedenbal a menționat majorarea retribuțiilor salariilor pentru veniturile scăzute, reducerea impozitelor pe salarii, majorarea sensibilității a prețurilor de achiziție la produsele agricole, creșterea fondului de pensii și alocațiilor pentru învățămînt și sănătate. Ca rezultat al acestor măsuri, în cursul cincinalului trecut veniturile reale ale oamenilor muncii, scotite pe cap de locuitor, au crescut cu 30 la sută, iar veniturile reale ale membrilor uniunilor agricole de 1,7 ori. Noul cincinal prevede sporirea veniturii naționale cu 30 la sută față de anul 1965.

J. Tedenbal a arătat că noul program al partidului generalizează experiența poporului mongol în asigurarea dezvoltării țării și stăbilității sarcinile P.P.R.M. în vederea trecerii la desăvîrșirea construcției socialiste în R. P. Mongolia.

În continuare, raportorul s-a referit la problemele situației internaționale. La sarcinile P.P.R.M. în domeniul politicii externe. El a relevat succesele importante dobîndite de țările socialiste în ultimii ani, înfățișarea poziției lor pe arena internațională, creșterea forței de atracție a socializmului, intensificarea luptei de eliberare națională a popoarelor coloniale și dependente. Vorbitorul a condamnat acțiunile agresive ale imperialismului american în Vietnam și a afirmat solidaritatea poporului mongol cu lupta eroică a poporului vietnamez.

În raport s-a subliniat apol lărgirea relațiilor externe ale Mongoliei, care întreprinde în prezent relații diplomatice cu 33 de state, și comerciale — cu 20 de state. Mongolia își va dezvolta în continuare relațiile prietenești cu toate țările, indiferent de orînduirea lor de stat și socială, pe baza principiilor egalității în drepturi și respectului reciproc, a neamestecului în treburile interne.

Guvernul generalului Ironsi a trebuit să facă față în ultimul timp primei încercări de forță de la venirea sa la conducere, în ianuarie a.c. E.

vorba de ciocnirile care au avut loc în regiunea de nord a Nigeriei între elementele rebelе ale triburilor Haussa și trupele guvernamentale.

Acesul la puterea al generalului a fost posibil datorită situației explozive generate, în bună măsură, de vechia împărțire în provincii, pe criterii tribale. Înaintea alegerilor din decembrie 1964, în țară a fost organizat un recensămînt al populației, pentru ca reprezentarea provinciilor în viitorul parlament să se facă proporțional cu numărul de locuitori al fiecăreia. Rezultatele recensămîntului au indicat că din totalul de 56 de milioane locuitori ai Nigeriei, 30 de milioane aparțineau provinciei de nord. Porciul de la aceste cifre, fosta provincie nordică și-a asigurat în parlamentul de la Lagos o mare majoritate, desemnînd totodată pe președintele (Namdi Azikwe) și pe primul ministru federal (Alhagi Ba-lewa).

Opoziția a contestat atunci ca fiind falsificate alegerile, ca fiind falsificate. În acest scop, partidele progresiste, degradat astfel din ce în ce mai mult pînă la punctul la care armata a putut prelua puterea. Lovitura de stat a lui Ironsi (al cărui mecanism l-am explicat la timpul cuvenit) n-a fost, inițial, decît un puc militar ca oricare altul, într-o țară unde asemenea fenomene se înecau — pe atunci — lanț. Nimeni nu știa ce orien-

NIGERIA: Un nou „ciclu al violențelor“?

geau nădejde că, după ce „apele se vor liniști”, tot ei vor fi chemați să conducă. Noul guvern nu i-a chemat însă. Mai mult chiar, el a arătat limpede că la acțiunea pe cont propriu. Șeful statului nigerian, generalul Ironsi, a anunțat că „armata va rămîne la putere încă trei ani”. La 24 mai, partidele politice au fost desființate. În aceeași zi a fost anunțată hotărîrea de a se

desființa sistemul federal și a se constitui un stat unitar. Uniunile tribale și fostele provincii ale țării vor înceta să mai existe. Totodată, Ironsi a declarat că scopul său este reinstaurarea puterii civile, dar că aceasta va avea loc abia după „restabilirea ordinii și a unui climat de pace în țară”.

Măsurile guvernului de la Lagos s-au bucurat de aprecieri pozitive. Săptămînalul britanic „Economist” scria: „Radicali, atît militari cît și civili, au văzut cu satisfacție că în țară nu numai că se pune capăt dominației nordicilor, dar și întregii politici federale din trecut”. Revista apreciază că încă de multă

văzămîntului și agriculturii. Toate acestea „constituiau piedici în calea progresului”. Rîndul ei, agenția France Presse consideră că desființarea sistemului federal nigerian este menită „să pună capăt inegalității dintre diferitele grupuri etnice”. După cum era de așteptat însă, hotărîrea guvernului a provocat reacții profunde ostile din partea nordicilor. În sfir-

șit, aceștia s-au dămîrit. Regimul militar nu le este favorabil. Ironsi vrea să le desființeze supremația. Carevașezică, pucul de la 15 ianuarie constituie o ripostă din partea celorlalte trei provincii (După cum se știe, însă, lovitura de stat militară a avut alte mobiluri). Cercetînd mai cu atenție, nordicii au găsit chiar că armata este alcătuită în majoritate din sudici (susținere neconfirmată, însă, de nici o altă sursă). Și atunci au ieșit cu steagurile și cu puștile, protestînd împotriva hotărîrii guvernului și cerînd să li se acorde... independența. Trupele guvernului au lăchdat destul de repede rebeliunea. Bilant: peste 90 de morți, 506 răniți și 300 de persoane arestate. O dată cu acestea, s-a pus oare punct difcultăților? „Le Monde” e de părere că „cicluul violențelor dintr-un rădăchis”, Nigeria ar putea deveni iarăși teatrul unor lupte de anvergură pentru putere.

ION D. GOIA